

idet den, som af den ærede Ordfører nævnt, oversteg 9 Millioner Rd., og dernæst har Hertugdømmet Holsteen ved dette Dyrør nådt Danmark til at forøge Statsgælden i en overordentlig høj Grad. Alt dette skulle vi nu flaae en Streg over, og gjøre Regningen op med dem saaledes, at vi sagde, at det Gæste, der herved er at gjøre, er, at efterføm vi have 5,408,000 Rd. i vore Kasser, saa ville vi nok dele det med dem. Men dette synes mig dog gaaer altfor vidt. Jeg mener, at det vilde være aldeles uforsvarligt, om den danske Rigsdag vilde indlade sig paa en saadan Dpgjørelse, og jeg formener, at vi kunne komme ud af det paa den Maade, at vi vedtage ved en Lov, at ligesom det ved Statsbudgettet er indrømmet for Hertugdømmerne, at de Kassebeholdninger som den 31te Marts 1853 vare tilfede i deres Kasser, ere inddragne, saaledes inddrages ved nærværende Lov de Kassebeholdninger, som dengang vare i Kongerigets Kasser, med de 5,408,000 Rd., og da vi naturligtviis paa ingen Maade kunde være tilfreds stillede derved, idet vi ikke kunde være enten villige eller forpligtede til at opgive Dpgjørelsen med Hertugdømmet Holsteen om det øvrige Mellemværende, saa maatte vi forbeholde os, at Dpgjørelsen kunde skee, naar engang Fællesrepræsentationen kom istand, thi, jeg vil indrømme, at det kunde være ubilligt, om man her foretog en saadan Dpgjørelse. Men naar en saadan Fællesrepræsentation kommer istand, naar det altsaa bliver Hertugdømmerne muligt ved deres Befuldmagtgede at kunne give de Dplysninger, der kunne være i deres Faveur, saa kan Sagen foretages og afgjøres. Indtil det skeer, mener jeg imidlertid, at det for Kongerigets Vedkommende maa forbeholdes, og deraf vilde da Følgen blive, at vi, i Stedet for nu at dele med Holsteen, ikke alene ville beholde vore 5,408,000 Rd., men ogsaa Overfluddet for Finantsaaret 1853—54, saa at vi altsaa nu kunde have en Kassebeholdning af 6,195,300 Rd., og dette er en Sum, som det naturligtviis vilde være i højeste Grad urimeligt af os at bortgive, for paa den Maade at luffe Dinene for det hele Mellemværende, som Dyrøret har foranket. Det er denne Tankegang, der ligger til Grund for de

Endringsforslag, jeg har stillet, idet jeg har foreslaet nye §§ 1 og 2, der gaae ud paa, hvad jeg her har udtalt.

Monrad: Naar jeg i Betænkningen med Hensyn til eet Punkt har givet en noget forskjellig Motivering, saa er det begrundet i, at jeg ikke ønskede at udtale nogen aldeles bestemt Dom, forinden jeg ved næriere Undersøgelse af Sagen kunde grunde den paa Kjendsgjerninger; disse Kjendsgjerninger er det imidlertid for Eiden meget vanskeligt at komme i Besiddelse af. For blot at nævne een Vanskelighed ved en Dpgjørelse af Mellemværendet imellem de forskellige Landsdele skal jeg eksempelvis anføre, at, dengang Monarchiet paany gjenforenedes, blev der afleveret meget betydelige Beholdninger, som fandtes i Hertugdømmet Holsteen, men jeg har ikke nogetsteds fundet angivet, ikke engang tilnærmelsesviis, hvor stor Værdien af disse Beholdninger var, skøndt det jo er bekendt nok, at den ingenlunde var ringe. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Rindberg) betragter denne Sag efter min Mening urigtigt; han taler bestandigt om vore Kasser og deres Kasser, men vi have ikke havt Noget, der var vor Kasse. Vor Kasse er Monarchiets Fælleskasse, og Kasserne i de andre Landsdele ere kun Underafdelinger af denne Fælleskasse. Det var en aldeles tilfældig Omstændighed, om Pengene laae i Kasserne i Rendsborg og Slensborg, eller om de laae i Kassen her, og det hidrørte kun fra, om de enten vare indbetalt i Kasserne der eller i Kasserne her. Der holdtes altid idetmindste saadanne Summer i Kasserne, som man fandt passende til dermed at bestride de løbende Udgifter, og, at Kassen her i Byen ikke var Kongerigets særlige Kasse, vil være den ærede Rigsdagsmand indlysende, naar jeg meddeleer et Par Dplysninger. I Maret 1851 blev der i Kassen her indbetalt 1,730,316 Rd. fra Slesvig, og i Finantsaaret 1851—52 blev der i samme Kasse indbetalt herved 1 Million Rd., foruden det Bidrag, som Slesvig ydede til det Militair, som laa derovre; Slesvigs Bidrag til Fællesudgifterne beløb sig altsaa for den nævnte Tid til 2,961,130 Rd. En delig blev der i Maret 1852—53 fra Slesvig